

שְׁנָאֵמֶר (ישעיה מט ג) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֶתָּה
 אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.
 וּבְשֵׁאִין אָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת יָדָיו
 וְאוֹכֵל, מִדַּת רַע אוֹמְרֵת: זֶה שְׁלִי
 הוּא! מִיֵּד שׁוֹרָה עָלָיו וּמִטְמְאָה
 אוֹתוֹ, וּמֵאֲכָלוֹ נִקְרָא לָחֶם רַע עֵינַי.
 מַעֲשֵׂה הָיָה בְּבָבֶל, בְּאִישׁ אֶחָד
 שֶׁזָּמַן אוֹתוֹ הָעֵנִי לְאָכֹל. רָאָה
 אוֹתוֹ שְׂלֵא נָטַל יָדָיו וְאָכַל. אוֹתוֹ
 הָעֵנִי קָם מִהַשְׁלָחַן וְהִלֵּךְ לוֹ. קָרָא
 לוֹ וַאֲמַר לוֹ: שֵׁב בְּמִקְוֵמָךְ וְאָכַל!
 אָמַר לוֹ: חֵס וְשְׁלוֹם שְׁאֵנִי אֲכַל
 עִמָּךְ, שְׁעָלֶיךָ כְּתוּב (משלי בג) אֵל
 תִּלְחַם אֶת לָחֶם רַע עֵינַי וְכוּנִי, וְלֹא
 עוֹד, אֲלֹא שְׁמֵאֲכָלְךָ טָמֵא, וְכְתוּב
 (ויקרא יא) וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם
 וְנִטְמַתֶּם בָּם. שְׁכַל מִי שְׁשׁוֹרָה
 עָלָיו רוּחַ רַע עֵינַי, מְקַבֵּל טְמֵאָה
 סְתוּמָה, שְׁאֵינָן לָהּ פְּתִיחוֹת כְּלָל.
 בָּא הַמַּעֲשֵׂה לְפָנֵי חֲכָמִים, וְנִתְּנוּ
 לְאוֹתוֹ הָעֵנִי מֵאֶה זִוְזִים.

בְּכָה רַבֵּי חֲגִי וַאֲמַר, אֲשֶׁרִיכֶם
 יִשְׂרָאֵל! אֲשֶׁרִיכֶם עוֹסְקִים
 בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת! וּמָה הָעֵנִי,
 שֶׁהִיָּה רַעֲב, וְעֶצֶר מַעֲיוֹ, וְשִׁמְר
 עֲצוּמוֹ, וְלֹא חֲשַׁשׁ אֲלֵא לְכַבּוֹד
 אֲדוֹנוֹ - כְּמָה שְׁכָר טוֹב עֲתִיד לְמִי
 שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה.

הַשְּׂרִישִׁית - לְטַל יָמִין בְּשִׁמְאֵל,
 מִשּׁוּם שֶׁהַיָּמִין יֵשׁ לוֹ שְׁבַח עַל
 הַשְּׁמֵאל בְּכָל, וְצָרִיךְ לְטַל אֶת
 הַיָּמִין בְּשִׁמְאֵל וּלְשַׁמֵּשׁ אוֹתוֹ,
 שֶׁהַיָּמִין הַיָּמִין שֶׁל הָאָדָם כְּגוֹן
 עָלִיזוֹן, לְהַיּוֹת לוֹ שְׁבַח עַל
 הַשְּׁמֵאל.

שֶׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּיָמִין, שְׁכַתּוּב
 (דברים לג) מִיָּמִינוֹ אֵשׁ דַּת לְמוֹ.
 וְכְתוּב (תהלים קיח) יָמִין ה' רוֹמְמָה
 יָמִין ה' עֲשֵׂה חֵיל. וְעַל זֶה, כְּאֲשֶׁר
 יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

וְכַתִּיב, יָמִין ה' רוֹמְמָה יָמִין ה' עוֹשֶׂה חֵיל. וְעַל דָּא, כְּאֲשֶׁר יָרִים
 מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (ישעיה מט ג) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֶתָּה
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

וּבְשֵׁאִין אָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת יָדָיו וְאוֹכֵל. מִדַּת רַע
 אוֹמְרֵת, זֶה שְׁלִי הוּא. מִיֵּד שׁוֹרָה עָלָיו
 וּמִטְמְאָה אוֹתוֹ, וּמֵאֲכָלוֹ נִקְרָא לָחֶם רַע עֵינַי.
 עוֹבְדָא הָוָה בְּבָבֶל, בְּחַד בַּר נֶשׁ דְּזַמִּין הַהוּא
 מְסַפִּינָא לְמִיכַל, חֲמָא לִיָּה דְלֵא נָטַל
 יָדָיו וְאָכִיל. הַהוּא מְסַפִּינָא קָם מִפְּתוּרָא וְאָזִיל
 לִיָּה, קַרְיִיָּה, וַאֲמַר לִיָּה תִיב בְּקִיּוּמָךְ וְאָכִיל.
 אָמַר לִיָּה, חֵס וְשְׁלוֹם דְאָכִיל אָנָּא עִמָּךְ, דְעָלֶיךָ
 כְּתִיב, אֵל תִּלְחַם אֶת לָחֶם רַע עֵינַי וְכוּנִי,
 וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׁמֵאֲכָלְךָ טָמֵא. וְכַתִּיב, (ויקרא יא
 מג) וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם. דְכָל מֵאֵן
 דְשֶׁרִיָּא עָלִיָּה רוּחַ רַע עֵינַי, מְקַבֵּל טוּמְאָה
 סְתוּמָה, דְלִית לָהּ פְּתִיחוֹת כְּלָל. אֶתָּא עוֹבְדָא
 קַמֵּי רַבָּנָן, וְיַהֲבוּ לִיָּה לְהַהוּא מְסַפִּינָא מֵאֶה
 זִוְזִי.

בְּכָה רַבֵּי חֲגִי, וַאֲמַר, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל,
 אֲשֶׁרִיכֶם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת. וּמָה
 מְסַפִּינָא, דְהוּא כְּפִין, וְעֶצֶר מַעֲוִי, וְנִטְר
 גְּרַמִּיָּה, וְלֹא חֲיִישׁ אֲלֵא לִיקְרָא דְמַרְיָה. (דף קו
 ע"א) כְּמָה אָגַר טַב זַמִּין לְמֵאֵן דְלַעֲן בְּאוֹרִיָּתָא.
 תְּלִיתָאָה, לְנִטְלָא יָמִינָא בְּשִׁמְאֵלָא. בְּגִין
 דְיָמִינָא אֵית לִיָּה שְׁבַחָא עַל
 שְׁמֵאלָא בְּכָלָא, וְאֲצִטְרִיךְ לְנִטְלָא לְיָמִינָא
 בְּשִׁמְאֵלָא, וּלְשַׁמֵּשׂא לִיָּה. דְהָא יָמִינָא דְבַר
 נֶשׁ, כְּגוֹנוֹנָא עֵילָאָה, לְמַהוּי לִיָּה שְׁבַחָא עַל
 שְׁמֵאלָא.

דְאוֹרִיָּתָא בְּיָמִינָא אֶתִּיָּהֲבִית. דְכַתִּיב, (דברים לג
 ב) מִיָּמִינוֹ אֵשׁ דַּת לְמוֹ. (תהלים קיח טז)

לְקַדְּשׁ יָדָיו, צָרִיף הַשְּׂמָאל לְקַדְּשׁ אֶת הַיָּמִין. הִכְהֵן שְׁעוּלָה לְדוּכָן, מִמֵּי נוֹטֵל יָדָיו? הֲוָה אוֹמֵר מַלְוִי, שֶׁהוּא מַצֵּד הַשְּׂמָאל, שֶׁהוּא מְשַׁמֵּשׂ אֶת הִכְהֵן הַעוּלָה לְדוּכָן לְהִיּוֹת יָמִין פְּרָאוּי וְלֹא־תִקְדַּשׁ מִתּוֹךְ הַשְּׂמָאל. אַף כָּאֵן גַּם, הַיָּמִין לֹא צָרִיף לְהִתְקַדֵּשׁ אֶלָּא מִתּוֹךְ הַשְּׂמָאל.

וְעוֹד, צָרִיף לְטַל אֶת כָּל פְּרָקֵי הַיָּד. אַרְבַּעַה עֶשֶׂר פְּרָקִים הֵם, שְׁנֵיקְרָאִים י"ד, וְזֶה הוּא כִּי יָד עַל כֶּסֶס י"ה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְהֶ רַב הַמְנוּנָא סָבֵא בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא רֵאשׁ וְסוֹף, שְׁנֵיקְרָאִים א"ת ב"ש. וְכָל אוֹתָם י"ד הַפְּרָקִים, בְּסוּד שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, מִתּוֹךְ ה' וְנִמְעָלָה, וְנִקְרָאִים י"ד פְּרָקִים. וְי"ד עוֹבְדִים לִי"ד, לְהִיּוֹת כָּלֵל שֶׁל יָמִין בְּשְׂמָאל, וְהַשְּׂמָאל בְּיָמִין, וְעַל זֶה נִטִּילַת יָדִים, לְהַכְלִיל זֶה עִם זֶה.

רְבִיעִית - שְׁצָרִיף לְהַגְבִּיחַ יָדָיו בְּשַׁעַה שְׁמִכְרָף לְאַחַר נְטִילָה, וַיִּקְדַּשׁ יָדָיו, שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים קלד) שָׂאוּ יָדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרַכּוּ אֶת ה'. מָה הַטַּעַם?

מִשּׁוֹם שֶׁהָאֲצָבָעוֹת הֵן דְּיוֹקָן עֲלִיוֹן. הָאֲצָבָעוֹת הֵן חֲמֵשׁ. אַרְבַּע אֲצָבָעוֹת שֶׁהֵן מִחֲבֵרוֹת יְחַד, יֵשׁ בָּהֶן שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים בְּכָל אַחַת, שֶׁהֵן סוּד שֶׁל דְּיוֹקָן הַמְּרַכְבָּה הַעֲלִיוֹנָה. שֶׁהֵרִי הַמְּרַכְבָּה הַקְּדוּשָׁה הִיא אַרְבַּע, וְהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרָקִים, וְעַל כֵּן שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ שֶׁל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה אוֹתִיּוֹת הוּא. וְזֶהוּ שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ בְּאוֹתִיּוֹתָיו, הֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרָקִים, כָּל פְּרָק וּפְרָק נִקְרָא אוֹת. אֲצָבָע יִתְרָה שְׁנֵיקְרָאֵת גּוֹדֵל, שֶׁהִיא חוּץ מֵהֶם, וְיֵשׁ בָּהּ שְׁנֵי פְּרָקִים. אוֹתָם שְׁנֵי הַפְּרָקִים, שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת טְמִירוֹת בְּשְׁתֵּי דְרָגוֹת

לְקַדְּשׁ יָדָיו, אֲצָטְרִיף שְׂמָאלָא לְקַדְּשׁ לְיָמִינָא. כִּהֵן שְׁעוּלָה לְדוּכָן, מִמֵּי נוֹטֵל יָדָיו, הָוִי אוֹמֵר מַלְוִי, דְּאִיהוּ מְסֻטְר שְׂמָאלָא, דְּאִיהוּ מְשַׁמֵּשׂ לְכִהֵן הַעוּלָה לְדוּכָן, לְמִיּהוּי יָמִינָא פְּדָקָא יָאוֹת, וְלֹא־תִקְדַּשׁ מִגּוֹ שְׂמָאלָא. אוּף הָכִי נִמִּי הָכָא, יָמִינָא לֹא בְּעֵי לְאִתְקַדְּשׁ אֶלָּא מִגּוֹ שְׂמָאלָא.

תו, אֲצָטְרִיף לְנִטְלָא כָּל פְּרָקִין דִּיד. אַרְבַּעַה סְרֵי פְּרָקִין אֵינוֹן, דְּאִיקְרוּן י"ד, וְדָא אִיהוּ (שְׁמוֹת יז טז) כִּי יָד עַל כֶּסֶס י"ה, כְּמוֹ דְּאוּקְמִיחַ רַב הַמְנוּנָא סָבֵא, בְּאַתּוּוֹן דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא, רִישָׁא וְסִיפָא, דְּאִקְרִי א"ת ב"ש. וְכָל אֵינוֹן י"ד פְּרָקִין, בְּרִזָּא דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא, מִגּוֹ ה' וְלַעֲיָלָא, וְאִיקְרִי י"ד פְּרָקִין. וְי"ד פְּלַחִין לִי"ד, לְמִיּהוּי כָּלֵל דְּיָמִינָא בְּשְׂמָאלָא, וְשְׂמָאלָא בְּיָמִינָא. וְעַל דָּא נְטִילַת יָדִים, לְאַכְלָלָא דָּא בְּדָא.

רְבִיעִיָּא, דְּצָרִיף לְהַגְבִּיחַ יָדָיו בְּשַׁעַה דְּמִכְרָף, לְאַחַר נְטִילָה, וַיִּקְדַּשׁ יָדָיו. דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים קלד ב) שָׂאוּ יָדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרַכּוּ אֶת ה', מֵאִי טַעְמָא.

בְּגִין דְּאֲצָבָעוֹן אֵינוֹן דְּיוֹקָנָא עֵילָאָה. אֲצָבָעוֹן אֵינוֹן חֲמֵשׁ, אַרְבַּע אֲצָבָעוֹן דְּאֵינוֹן מְחוּבְרִים כְּחֵדָא, אִית בְּהוּ תְּלַת פְּרָקִין בְּכָל חֵדָא, דְּאֵינוֹן רִזָּא דְּדְיוֹקָנָא דְּרִתִּיכָא עֵילָאָה. דְּהָא רִתִּיכָא קְדִישָׁא אִיהִי אַרְבַּע, וְאֵינוֹן תְּרִיסַר פְּרָקִין. וְעַל דָּא שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ דְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן, תְּרִיסַר אֲתוּוֹן אִיהוּ. וְדָא הוּא שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ בְּאוֹתִיּוֹתָיו, אֵינוֹן תְּרִיסַר פְּרָקִין, כָּל פְּרָק וּפְרָק אוֹת אִקְרִי.

אֲצָבָע יִתְרָה דְּאִתְקְרִי גּוֹדֵל, דְּאִיהוּ חוּץ מִיְנֵיהוּ, וְאִית בֵּיהּ תְּרִין פְּרָקִין, אֵינוֹן תְּרִין פְּרָקִין, תְּרִין אֲתוּוֹן טְמִירִין, בְּתִרִין דְּרָגִין

עילאין טמירין, שבחא דכולהו אינון. ומפתחא דכולהו לעילא, לגבי ההוא דטמיר דלא אתגלייא, ואלין פרקין, כולהו זקיפין לגבי ההוא טמירא, לבתר דאתקדשי. בגין דכולהו אתברכאן מיניה.

והשתא פיון דאתקדשי, אצבען אצטריף לזקפא לון לעילא, לאתערא אינון פרקין עילאין קדישין (דאתמרו). ועל דא, ה' אצבען וי"ד פרקין דאית בהון, הרי י"ט. ותרין פרקין עילאין, הרי כ"א בזרוע ימין, פנגד אהיה שחשבונו כ"א. וכן ביד שמאל כ"א, פנגד אהי"ה שחשבונו כ"א. ועל דא אהי"ה אשר אהי"ה.

ורזא, אהיה רא"ש אהיה. אש"ר הפכו רא"ש. ועל דא אמר, (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם. ראשיכם, זרוע ימין. שבטיכם, זרוע שמאל.

חמישאה, דצריך לברכא בכונה, כמה דאמרן. בגין לאתערא ברכאן לעילא, בדיוקנא דאצבען. שתיתאה, למיהב מההוא מיכלא למספנא, דדא איהו פדקא יאות. ומצה מן המובחר, למיהב מההוא מיכלא דאיהו אכיל, מפל שופרי דאיהו תאיב. דהא קודשא בריך הוא אתהני מההיא מזונא דאיהו יתיב למספנא, בגין דההוא מיכלא דאיהו יתיב, עבדא נייחא לנפשא דהאי מספנא, וחדי ליה.

שביעאה, לברכא ברפת המוציא על נהמא. דהכי אמר רב המנונא סבא, שבע ארצות נינהו, וכולהו מדורין לתתא. ומכלהו לא אתרעי קודשא בריך הוא, אלא בתבל דא. ובכולהו לא הוה מאינון שבעה מינין, אלא בתבל דא.

עליונות טמירות. השבח של כלם הם. והמפתח של כלם למעלה, אל אותו הטמיר שאינו מתגלה, ואלו הפרקים כלם זקופים אל אותו הטמיר לאחר שמתקדשים, משום שכלם מתברכים ממנו. ועכשו, פיון שהתקדשו, צריך לזקף את האצבעות למעלה, להעיר אותם הפרקים העליונים הקדושים (שהסתתרו). ועל כן, ה' אצבעות וי"ד הפרקים שיש בהן - הרי תשעה עשר. ובי פרקים עליונים - הרי עשרים ואחד בזרוע הימין, פנגד אהיה שחשבונו עשרים ואחת. וכן ביד שמאל עשרים ואחד, פנגד אהיה שחשבונו עשרים ואחת. ועל זה אהיה אשר אהיה.

והסוד, אהי"ה רא"ש אהיה. אש"ר הפכו רא"ש. ועל זה אמר (דברים כט) ראשיכם שבטיכם. ראשיכם - זרוע ימין. שבטיכם - זרוע שמאל.

החמישית - שצריך לברך בכונה, כמו שאמרנו, כדי לעזור ברכות למעלה, בדיוקן של האצבעות. הששית - לתת מאותו המאכל לעני, שזהו פראוי. ומצה מן המבחר לתת מאותו המאכל שהוא אוכל, מפל המשפרים שהוא תאב, שהרי הקדוש ברוך הוא נהנה מאותו המזון שהוא נותן לעני, משום שאותו המאכל שהוא נותן, עושה נחת לנפש העני הזה, ומשמח אותו.

השביעית - לברך ברפת המוציא על הלחם. שפך אמר רב המנונא סבא, שבע ארצות הן, וכלם מדורים למטה. ומפלן לא התרצה הקדוש ברוך הוא אלא בתבל הזו. ובכלן לא היו מאותם שבעה מינים אלא בתבל הזו.